

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 17 lutego 2012 roku pełnomocnik powoda W. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. w postępowaniu upominawczym kwoty 92.310,19 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 4 września 2011 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W przypadku wniesienia przez pozwanego sprzeciwu pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie od pozwanego Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. na rzecz powoda kwoty 92.310,19 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 4 września 2011 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W dniu 22 lutego 2012 roku Sąd wydał w postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty, w którym nakazał pozwanemu Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W., aby zapłacił powodowi W. K. kwotę 92.310,19 (dziewięćdziesiąt dwa tysiące trzysta dziewięć 19/00) złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 4 września 2011 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 8.233 (osiem tysięcy dwieście trzydzieści trzy) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.617 (trzy tysiące sześćset 17/00) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniósł w tymże terminie sprzeciw.

W określonym terminie pełnomocnik pozwanego Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. wniósł sprzeciw od w/w nakazu zapłaty oraz wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W piśmie procesowym z dnia 6 września 2012 roku pełnomocnik powoda W. K. rozszerzył powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanego Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. kwoty 127.945,72 złotych (w tym kwoty 112.945,72 zł. stanowiącej różnicę pomiędzy kosztami naprawy wynikającymi z opinii biegłego w kwocie 119.669,53 zł. , a wypłaconym stronie powodowej odszkodowaniem w kwocie 6.723,81 zł.) oraz zasądzenie kwoty 15.000 zł. tytułem utraconych korzyści z ustawowymi odsetkami od dnia 4 września 2011 roku do dnia zapłaty.

W piśmie procesowym z dnia 2 września 2013 roku pełnomocnik powoda W. K. rozszerzył powództwo i wniósł o zasądzenie od pozwanego Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w W. kwoty 133.840,74 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 4 września 2011 roku do dnia zapłaty, w tym kwota 118.840,74 zł. stanowiąca różnicę pomiędzy wariantem II opinii biegłego a wypłaconym stronie powodowej odszkodowaniem oraz kwota 15.000 zł. tytułem utraconych korzyści .

W toku dalszego postępowania strona pozwana wносиła o oddalenie powództwa.

Ostatecznie podczas rozprawy w dniu 15 listopada 2013 roku pełnomocnik strony powodowej poparł powództwo w zmienionej formie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 sierpnia 2011 r. doszło do kolizji drogowej na skutek okoliczności, za które odpowiedzialność ponosi kierujący pojazdem marki M. (...) i naczepy S. R. (...) S. V.. W skutek kolizji doszło do powstania szkody w pojeździe typu kombajn zbożowy typu C. M. (...), stanowiącym własność powoda W. K..

Postępowanie przeciwko sprawcy kolizji S. V. zakończyło się przyjęciem mandatu karnego.

Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie OC w firmie (...), której korespondentem w Polsce jest (...) S.A. V. (...).

Szkoda została zgłoszona w dniu 4 sierpnia 2011 r. do (...) S.A. V. (...) jako nominowanego korespondenta firmy (...) na terenie Polski.

(...) S.A. V. (...) przyjęła zgłoszenie szkody jako nominowany korespondent firmy (...) na terenie Polski.

Pismem z dnia 3 października 2011 r. pełnomocnik powoda wystąpił do Towarzystwa (...) o przesłanie kosztorysu naprawy oraz protokołu oględzin pojazdu, a także o dokonanie niezwłocznej wypłaty należnego powodowi odszkodowania. Pismo to zostało przesłane przesyłką poleconą oraz mailem. Następnie pełnomocnik po raz kolejny wystąpił pisemnie o dokonanie niezwłocznej wypłaty odszkodowania.

W postępowaniu likwidacyjnym została sporządzona wycena pojazdu przez biegłego z Towarzystwa (...). Według tej opinii wartość rynkowa pojazdu na dzień 15 sierpnia 2011 roku wynosiła 130,100 zł, koszt netto napraw 6723,81 zł. (przyjmując stawkę 45 zł. jednej roboczogodziny). Uszkodzone części zostały zakwalifikowane do naprawy, nie zaś do wymiany.

Pismem z dnia 13 października 2011 r. doręczonym pełnomocnikowi w dniu 24 października 2011 r. Departament Likwidacji szkód (...) S.A. przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 6723,81 zł netto oraz przesłał kosztorys naprawy pojazdu z dnia 9 września 2011 r. Należność w kwocie 6.723,81 zł została przekazana w dniu 17 października 2011 r. na rachunek bankowy pełnomocnika powoda.

Pismem z dnia 24 października 2011 r. pełnomocnik powoda wystąpił do Towarzystwa (...) o dokonanie dopłaty kwoty podatku VAT.

Towarzystwo (...) nie znalazło podstaw do zmiany stanowiska oraz poinformowało, że poszkodowany może dochodzić swych roszczeń na drodze postępowania sądowego przeciwko Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W..

(dowód: akta szkodowe -polisa. pismo C. z dnia 5 sierpnia 2011 r., pismo C. z dnia 13 października 2011 r., pismo pełnomocnika powoda z dnia 3 października 2011 r. wraz z potwierdzeniem nadania przesyłki poleconej oraz dowodem wysłania pisma mailem , pismo pełnomocnika powoda z dnia 13 października 2011 r. wraz z potwierdzeniem nadania przesyłki poleconej oraz dowodem wysłania pisma mailem, pismo C. z dnia 13 października 2011 r., potwierdzenie wykonania przelewu, pismo pełnomocnika z dnia 24 października 2011 r., opinia rzeczoznawcy C.)

Rzeczoznawca (...) K. W. (1) sporządził na wniosek powoda opinię i ustalił, iż do przywrócenia stanu poprzedniego pojazdu konieczne jest dokonanie naprawy obejmującej wymianę uszkodzonych części stosując części zamienne oraz robocizną (prace blacharsko montażowe i lakiernicze przyjmując stawkę 1 roboczogodziny na 100 zł .) o wartości brutto ogółem 84.034 zł., netto 68.320 zł.

Zakres prac w opiniach towarzystwa (...) i sporządzonej na wniosek powoda przez (...) był tożsamy.

(dowód: opinia sporządzona przez rzeczoznawcę K. W. k.29-36, płyta CD k. 15)

Powód nie dokonywał w pojeździe żadnych napraw. W dniu 28 stycznia 2012 roku powód sprzedał kombajn O. P. za cenę 120.000 zł.

Powód w dniu 3 sierpnia 2011 roku podpisał umowę w przedmiocie prac żniwnych pola należącego do B. G. na kwotę 15.000 zł.

Z powodu uszkodzenia maszyny powód nie mógł wykonać tych prac, które zlecono innej osobie. Opłata za usługi wynosi 300 zł. za hektar.

(dowód: zeznania powoda k. 76v, zeznania świadka B. G. k. 77 umowa sprzedaży k. 81, umowa k. 37)

Z opinii prywatnej strony pozwanej z dnia 13 października 2012 roku sporządzonej przez mgr inż. K. K. wynika, że koszt naprawy spornego pojazdu wynosi 50,915 zł. brutto.

(dowód: opinia k. 152-159)

W opinii z dnia 23 lipca 2012 roku biegły sądowy P. D. wskazał, że powstałe uszkodzenia nie kwalifikują szkody jako całkowitej. Zidentyfikowane uszkodzenia są możliwe do naprawienia zarówno pod względem technicznym jak i technologicznym, zaś naprawa jest ekonomicznie uzasadniona. Biegły zastosował model wyceny w oparciu o program (...) Ekspert według aktualnej ceny rynkowej.

Rynkowa wartość maszyny wynosiła odpowiednio:

- wartość netto na dzień wyceny (20.07.12 r.) 171 211 zł ,
- wartość brutto na dzień wyceny (20.07.12 r.) 210 590 zł
- wartość netto na dzień szkody (04.08.11 r.) 190 999 zł
- wartość brutto na dzień szkody (04.08.11 r.) 234 929 zł

Koszt naprawy uszkodzeń przy zastosowaniu części oryginalnych i stawki za roboczogodzinę na poziomie 100 zł/rbh netto wyniósł w oparciu o system A.:

- 97 292,30 zł netto
- 119 669,53 zł brutto

Do maszyny C. D. 204 M. nie występują żadne zamienniki poszyc i elementów roboczych (części które uległy uszkodzeniu). Dlatego też kalkulację wykonano w jednym wariantcie.

(dowód: opinia k. 115 wraz z korektą k. 117)

Opinie biegłego A. S. (1) sporządzane zostały w dwóch wariantach:

Wariant I uszkodzenia pojazdu w oparciu o udokumentowany zakres w aktach szkody .

Wariant II bardzo prawdopodobny zakres szkód powstałych w zdarzeniu.

Z opinii biegłego A. S. (1) wynika, że wartość kombajnu na dzień szkody wynosiła 220.000 zł. lub ok. 178.861,78 zł., uwzględniając ceny z dnia szkody i według stanu sprzed uszkodzenia pojazdu.

Według wariantu pierwszego (udokumentowany zakres) wartość naprawy kombajnu wynosiła kwotę 84.820 zł. , wraz z podatkiem VAT kwotę 104.328,60 zł.

Według wariantu drugiego (prawdopodobnego zakresu szkód) kwotę 86.070 z podatkiem VAT kwotę 105.866,10 zł.

Biegły wskazał, że wartość roboczogodziny napraw wynosi od 80-120 zł. i wartość 100 zł. to cena możliwa i konkretna, zaś wskazana przez Towarzystwo (...) cena 45 zł. rbgodziny jest znacznie zaniżona.

Szkoda w pojeździe powoda jest szkodą częściową i koszt przywrócenia kombajnu do stanu poprzedniego jest określony jak w dwóch powyższych wariantach i jest zasadny ekonomicznie. Koszt naprawy nie przekracza wartości rynkowej pojazdu. Gdyby Sąd uznał , że jest to szkoda całkowita wartość szkody winna wynieść kwotę 100.000 zł. , tj 81.300 bez VAT- u.

Naprawa udokumentowanych w aktach sprawy uszkodzeń kombajnu z zastosowaniem nowych oryginalnych części zamiennych jest możliwa i celowa z przyczyn ekonomicznych. Tak wykonana naprawa byłaby przywróceniem stanu technicznego uszkodzonego kombajnu do stanu sprzed uszkodzenia. Równocześnie nie spowodowałyby, że wzrosłaby wartość rynkowa kombajnu.

Ustalona w uzasadnieniu do opinii wartość rynkowa spornego kombajnu jest większa od kosztów przywrócenia stanu kombajnu do stanu sprzed uszkodzenia w każdym z wariantów. Stąd przyjąć należy, że udokumentowane w aktach i istniejące w nim rzeczywiście uszkodzenia kombajnu nie stanowią podstawy do jego likwidacji lub ustalenia wysokości szkody metodą dyferencyjną. Naprawa uszkodzeń kombajnu z wykorzystaniem nowych części oryginalnych oraz cen usług naprawczych stosowanych w okresie szkody, w miejscu użytkowania kombajnu jest z technicznego punktu widzenia możliwa oraz ekonomicznie opłacalna, gdyż koszty takiej naprawy nie przekroczą wartości rynkowej kombajnu.

Sporny kombajn, przy stanie wynikającym z wykonanych w dniu 09.08.2011 roku fotografii i wynikającym z późniejszych ustaleń zakresie prowizorycznej naprawy osi tylnej, mógł być używany do koszenia zbóż z zamontowaną w miejsce uszkodzonej inną rurą wyładowczą oraz bez uszkodzonego rozdrabniacza słomy (bez sieczkarni i rozdzielacza). Pozostałe uszkodzone elementy to blachy osłonowe, a nie urządzenia robocze kombajnu. Stąd używanie kombajnu nie zwiększyło zakresu jego pokolizyjnych uszkodzeń.

(dowód: opinia k. 182-221)

Biegły P. D. podtrzymał w opinii uzupełniającej w odpowiedzi na pismo strony powodowej swą opinię w zakresie uszkodzeń pojazdu i wskazał koszt napraw na kwotę 96.757,10 zł. netto , 119.011,23 zł. brutto.

Wskazał, że przyjęcie przez biegłego A. S. konieczności wymiany silnia hydraulicznego rury rozładowniczej powoduje nieuzasadnione zwiększenie kosztów naprawy, jak również części kadłuba siekacza, blachy przejściowej, bębna nożowego, rozdzielacza i osłony. N. przez w/w biegłego do wymiany elementy łożyskowania ślimaka winny być uwzględnione przy naprawie.

Nadto wskazał, że biegły A. S. zastosował potrącenie wartości opony przedniej - 10%. Opona jest elementem podlegającym zużyciu eksploatacyjnemu. Potrącenie w wysokości 10% obejmuje ubytek wartości opony spowodowany założeniem jej na obręcz koła oraz stosunkowo krótkim użytkowaniem. Z tego powodu zastosowanie w/w potrącenia jest zasadne.

Biegły A. S. zastosował operację oklejania wymienianych oraz naprawianych elementów naklejkami firmowymi C. oraz informacyjnymi. Na podstawie informacji uzyskanych w firmie (...) -agro elementy blacharskie są dostarczane w postaci polakierowanej, natomiast bez naklejek. Zatem operacja oklejania wymienianych i naprawianych elementów jest zasadna. Koszt kpi. naklejek na elementy zakwalifikowane do wymiany można oszacować na ok. 140 zł, natomiast nakład pracy niezbędny doklejenia w/w elementów można oszacować na ok. 1 rbh.

Biegły A. S. wykonał kalkulację naprawy dwuwariantowo - przyjmując, że uszkodzenia ściany bocznej prawej - 256/03 oraz ściany bocznej lewej - 256/13, są związane lub też są niezwiązane z przedmiotową szkodą. Analiza możliwego przebiegu zdarzenia pozwala zauważyć, że opisane powyżej elementy znajdują się na drodze jaką musiał pokonać sprawca przed uderzeniem w oś tylną i rurę wysypową. Wydaje się zatem, że opisane powyżej uszkodzenia są bezsprzecznie związane z analizowanym zdarzeniem.

Biegły P. D. w swej opinii uzupełniającej wskazał, że użytkowanie naprawionej maszyny było możliwe, jednakże wysoce niebezpieczne i w perspektywie czasu niedopuszczalne.

Aby przywrócić częściową funkcjonalność maszyny należałoby wykonać następujące naprawy:

1. wymiana uszkodzonych elementów osi tylnej;

2. wymiana opony koła przedniego;
3. wymiana rury rozładowniczej;
4. naprawa mocowania rury rozładowniczej;
5. naprawa siłownika rury rozładowniczej;
6. naprawa osłon w zakresie zapewniającym bezpieczeństwo.

(dowód: opinia k. 239-244)

Biegły A. S. (1) w opinii uzupełniającej w odniesieniu do opinii biegłego P. D. w odpowiedzi na pismo strony powodowej podtrzymał stanowisko, że możliwa była naprawa prowizoryczna spornego kombajnu i jego eksploatacja i takie zabiegi nie wpłynęły na powiększenie się rozmiaru szkody.

Podtrzymał, że tylko zastosowanie w miejsce uszkodzonych komponentów kombajnu nowych oryginalnych części zamiennych jest naprawą przywracającą stan kombajnu do stanu sprzed uszkodzenia i podtrzymał wycenę w dwóch wariantach wskazując na:

Wariant I – uszkodzenia pewne:

- 100.380 zł. , a z podatkiem VAT kwota 123.467,40 zł.

Wariant II – uszkodzenia prawdopodobne:

102.085 ZŁ., a z podatkiem VAT kwota 125.564,55 zł.

Biegły wskazując na stopień prawdopodobieństwa napraw z Wariantu II podtrzymał, że koszt przywrócenia stanu uszkodzonego kombajnu zbożowego nie przekraczał wartości rynkowej kombajnu. Stąd zgodnie z przepisami ubezpieczeniowymi szkoda w tej maszynie jest szkodą częściową i wartość ustalona w PLN jest równa kosztowi przywrócenia kombajnu do stanu sprzed uszkodzenia.

Opinie sądowe sporządzone w toku postępowania P. D. i uzupełniająca A. S. (1) korespondowały ze sobą w zakresie wskazania rozmiaru szkód, wartości roboczogodziny, zasadności i ekonomiczności naprawy pojazdu powoda, jak również, że eksploataowanie uszkodzonego pojazdu było możliwe, lecz w perspektywie czasu niebezpieczne i nie spowodowało powiększenia szkody pokolizyjnej i eksploataowanie to było raczej nieprawdopodobne.

(opinia k. 270-282)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych dowodów, w tym na podstawie zeznań powoda oraz świadka B. G. , opinii biegłych sądowych P. D. oraz A. S. (1) oraz dowodach z akt szkodowych.

Sporządzone w sprawie opinie biegłych sądowych co do zasady pokrywały się w zakresie szkód zaistniałych w pojeździe, także z opiniami sporządzonymi w postępowaniu likwidacyjnym, jak również dokumentem prywatnym w postaci opinii biegłego K. K..

Różnice dotyczyły przyjęcia sposobu naprawy spornego pojazdu, zastosowanych części zamiennych i oryginalnych oraz cenach tych części.

Opinie biegłych sądowych sporządzone w toku przedmiotowego postępowania wskazywały na zasadność przyjęcia kwoty ok. 100 zł. stawki roboczogodziny i na zniżenie tych stawek w opiniach załączonych do akt sprawy, jak również na zniżenie wyceny szkody w pojeździe z uwagi na części zamienne sugerowane do naprawy .

Opinie sądowe sporządzone w toku postępowania korespondowały także ze sobą w zakresie wskazania na zasadność i ekonomiczność naprawy pojazdu powoda, że po stronie powoda nie dojdzie do wzbogacenia, i na okoliczność, że eksploatawanie uszkodzonego pojazdu nie spowodowało powiększenia nim szkody pokolizyjnej.

Opinie biegłych, zgodnie z sugestią Sądu, sporządzane miały być w dwóch wariantach:

Wariant I uszkodzenia pojazdu w oparciu o udokumentowany zakres w aktach szkody.

Wariant II bardzo prawdopodobny zakres szkód powstałych w zdarzeniu.

Opinia biegłego A. S. (1) została sporządzona w oparciu o te dwa warianty i Sąd czyniąc ustalenia w przedmiotowej sprawie oparł się na ustaleniach biegłego zawartych w Wariancie I opinii uzupełniającej, zawierającym szkody rzeczywiste w pojeździe powoda, nie zaś prawdopodobne i mając na uwadze, że szkoda w pojeździe powoda była częściowa i konieczność naprawy z użyciem części oryginalnych, a także mając na uwadze, że biegły korzystał w celu ustalenia cen naprawy z różnych źródeł.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał dokument prywatny w postaci opinii biegłego K. K. za niemiarodajny, do czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 245 k.p.c. dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Dokumentem prywatnym jest prywatna (pozasądowa) opinia biegłego. (wyrok SN z dnia 8 czerwca 2001 r., I PKN 468/00, OSNP 2003, nr 8, poz. 197.).

Dokumenty prywatne - w przeciwieństwie do dokumentów urzędowych - nie korzystają z domniemania prawdziwości wskazanych w nich faktów (zgodności z prawdą oświadczenia w nim zawartego - wyr. SN z 20.9.2000 r., I CKN 794/00, niepubl.). Ustawa wiąże z nimi tylko domniemanie autentyczności ("że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie").	
Dowód z dokumentu prywatnego jest samodzielnym środkiem dowodowym, o którego mocy dowodowej rozstrzyga Sąd według ogólnych zasad oceny dowodów (wyr. SN z 30.6.2004 r., IV CK 474/03, OSNC 2005, Nr 6, poz. 113).	

Sąd zważył co następuje:

Sprawca wypadku posiadał ubezpieczenie OC u strony pozwanej, co jest bezsporne między stronami.

Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów ma charakter obowiązkowy.

Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania, za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający, albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia (art. 822 § 2 k. c.)

Uprawniony do odszkodowania, w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, może dochodzić roszczenia, bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń (art. 822 § 4 k. c.).

Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych objęta jest odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art.35 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych).

Strona pozwana nie neguje zasady odpowiedzialności .

Ustalając wysokość odszkodowania Sąd kierował się przede wszystkim opiniami sądowymi biegłych sporządzonymi w sprawie, które opinie korespondowały ze sobą w zakresie szkód zaistniałych w pojeździe, konieczności i ekonomiczności ich naprawy, jak również stawek roboczogodziny pracy oraz okoliczności, że po stronie powoda nie dojdzie do bezpodstawnego wzbogacenia wskutek napraw z zastosowaniem części nowych, jak również, że eksploatacja pojazdu było możliwe, lecz niebezpieczne i jest mało prawdopodobne , że powód to czynił.

Opinia biegłego A. S. (1) została sporządzona w oparciu o dwa sugerowane warianty i Sąd czyniąc ustalenia w przedmiotowej sprawie oparł się na ustaleniach biegłego zawartych w Wariacie I opinii uzupełniającej.

Wariant ten zawierał szkody rzeczywiste w pojeździe powoda, nie zaś prawdopodobne. Szkada w pojeździe powoda jest częściowa i konieczność jej naprawy związana jest z użyciem części oryginalnych, na co wskazał biegły. Wyceniając koszt napraw biegły korzystał z różnych źródeł, porównywał oferty różnych firm w okresie wzmożonych prac żniwnych, dlatego też Sąd opierał swe ustalenia na tej opinii.

W uwadze na wysokość kwoty określonej przez biegłego w wariacie I – 123.467,40 zł. Sąd zasądził tytułem odszkodowania kwotę 116.743,19 zł. jako różnicę pomiędzy kwotą wskazaną przez biegłego a wypłatą powodowi w postępowaniu likwidacyjnym kwotą 6.723,81 zł.

Mając na uwadze , że powód zawarł umowę o prace żniwne, z której z przyczyn od siebie niezależnych, a wskutek uszkodzenia pojazdu się nie wywiązał, Sąd zasądził kwotę 15.000 zł. jako utracone korzyści powoda na podstawie art. 361 § 2 kc.

Kwota ta została udowodniona treścią zeznań powoda oraz świadka B. G., jak również treścią załączonej do akt sprawy umowy, której przedmiotem była usługa prac żniwnych , jakiej miał dokonać powód, a z której wskutek uszkodzenia pojazdu się nie wywiązał.

Ustawowe odsetki od kwot Sąd zasądził na podstawie art. 481 § 1 i § 2 kc w związku z art. 817 § 1 kc. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152) tj. po upływie trzydziestodniowego terminu na spełnienie świadczenia przez pozwanego w postępowaniu sądowym, z uwagi na okoliczność, że w postępowaniu likwidacyjnym roszczenie nie zostało sprecyzowane (wyrok s.apel. we Wrocławiu z 2012-12-12 ACa 1280/12, wyrok SN z 2004-04-28 CK 461/03):

- od kwoty 77.310,19 zł. i kwoty 15.000 zł. od chwili doręczenia odpisu pozwu i dalszych 30 dni na spełnienie świadczenia

- od kwoty 35.635, 53 zł. od chwili doręczenia pisma z dnia 6 września 2012 roku rozszerzającego powództwo i dalszych 30 dni na spełnienie świadczenia

- od kwoty 3.797,87 zł. od chwili doręczenia pisma z dnia 2 września 2013 roku rozszerzającego powództwo i dalszych 30 dni na spełnienie świadczenia

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i art. 100 kpc, mając na uwadze, że powód uległ tylko co do nieznaczonej części żądania.

Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. kwotę 3.135 złotych tytułem wydatków, które tymczasowo obciążały Skarb Państwa na opinię biegłych w sprawie oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.610 zł. obejmującą zwrot kosztów zastępstwa procesowego i opłaty sądowe od pozwu i jego rozszerzonej części.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.